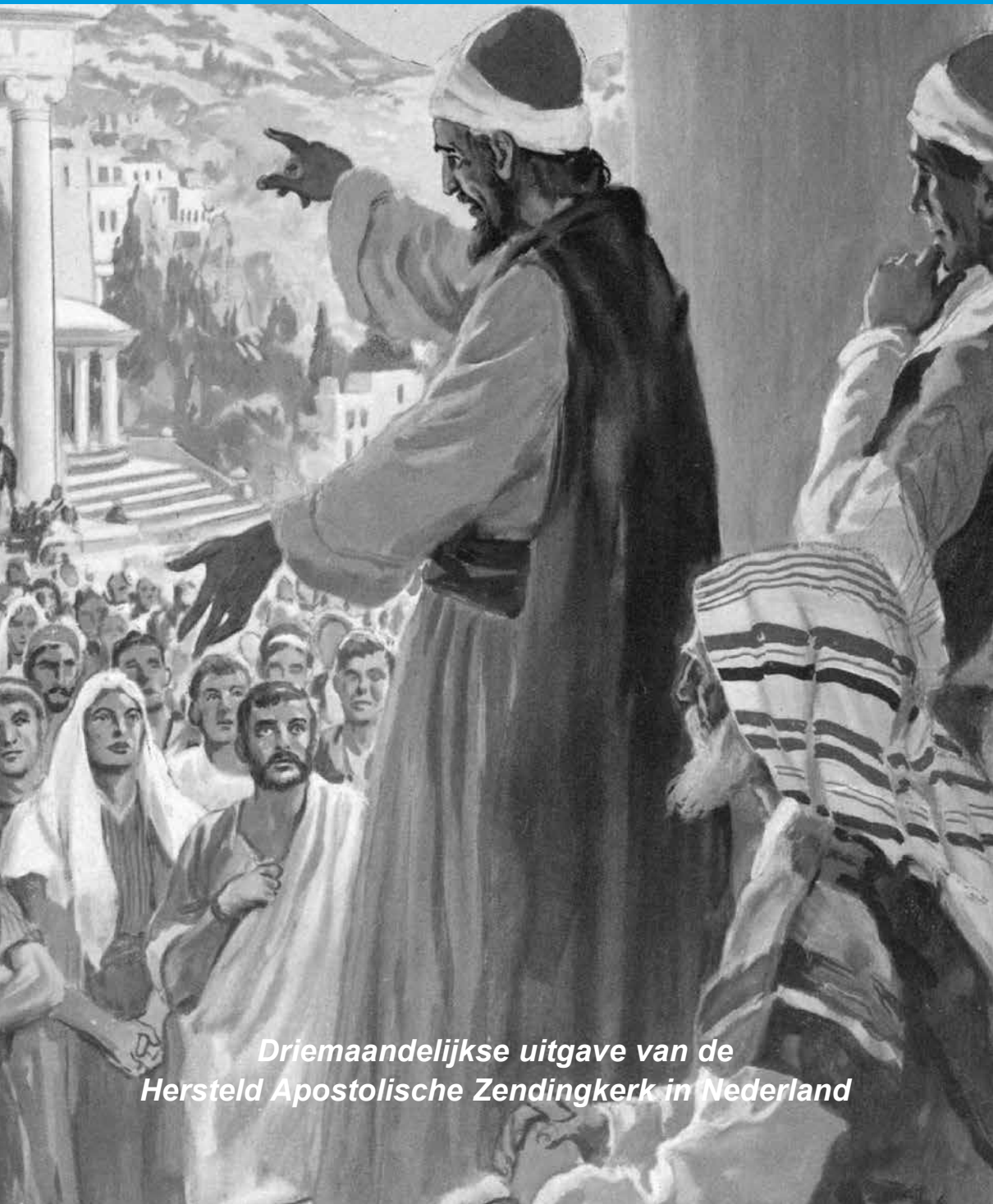

de STEM van de LAATSTE BAZUIN

39^e jaargang nr. 53, zomer 2013

*Driemaandelijke uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Pinksterfeest

*Parten, Meden,
Elamieten,
inwoners van Mesopotamië,
Judea en Kapadocië,
Pontus en Asia,
Frygië en Pamfylië,
Egypte en
de streken van Libië bij Cyrene,
en hier verblijvende Romeinen,
zowel Joden als Jodengenoten,
Kretenzen en Arabieren...*

*Hoe heeft
de Heilige Geest
sindsdien
Zijn werkterrein
verruimd!*

*De HERE heeft
zijn heilige arm
ontbloot
voor de ogen
van alle volken en
alle einden der aarde
zullen zien
het heil van onze God.*

(Hd.2:9-11 en Js.52:10)

Verbetering

In het jaaroverzicht van het vorige nummer is een foutje geslopen, waarvoor onze verontschuldiging. De datum van de Heilige Verzegeling van Elea Knoops (Arnhem) moest zijn 14-10-2012 (i.p.v. 18-11-2012).

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Hogerbeetsstraat 32
2242 TR Wassenaar
www.hazknederland.org
a.w.b@casema.nl
Telefoon: 030-603 28 98

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561 of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen met toestemming, ongewijzigd en met bronvermelding.

Redactie:

A.W. Berkhof

Hoofredactie: H.F. Rijnders

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Bij de voorplaat:

Pinksteren!

Pinksteren, een oogstfeest

'En terwijl Hij met hen aanzat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die gij (zeide Hij) van Mij gehoord hebt' (Hd.1:4).

Op Hemelvaartsdag hebben wij stil mogen staan bij de gebeurtenis, dat de Heer ten hemel werd opgenomen. Vlak voor de opname hadden de discipelen nog zo vurig gevraagd: 'Here, zult Gij in deze tijd het Koninkrijk weder oprichten?' Het antwoord van de Heer was: 'Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft, maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde' (Hd.1:7,8).

Wat te doen?

De Heer werd toen opgenomen. Nadat de Heer is opgevaren mogen zij nog een troostwoord ontvangen, namelijk: 'Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen.' Daar stonden zij dan, zonder hun Heer, met een bevel om in Jeruzalem te blijven; onzeker over de komst van Jezus' Koninkrijk, maar wel met de zekerheid dat ze de Heilige Geest zouden ontvangen. Wat zal er op dat moment in hen zijn omgegaan, want zij hadden toch in de afgelopen tijd veel mee moeten maken:

- de kruisiging, - het twijfelen aan de opstanding, - de blijdschap van het zeker weten, want de Heer is waarlijk opgestaan, - de veertig dagen na Zijn opstanding waarin Hij hun verschillende keren is verschenen en waarin zij nog vele wonderen en tekenen mochten aanschouwen? Ze waren in vele zaken onderwezen en nu was Hij niet meer in hun midden. Je zou kunnen gaan denken dat ze er nu alleen voor stonden. Zij konden nu niet meer zoals een Thomas zeggen: 'Indien ik (...) niet zie...' of gelijk een Petrus: 'Ik ga vissen.' Nee nu kwam het op hun eigen geloof aan, ook naar hetgeen ze gehoord en gezien hadden, wat ze zouden doen. En wat lezen wij: 'Toen keerden zij terug naar Jeruzalem (...). Deze allen bleven eendrachtig volharden in het gebed.' Zij gaven gehoor aan het bevel om in Jeruzalem te blijven.

Verlangen

Tien dagen liggen er tussen Hemelvaart en Pinksteren. Een periode om te overdenken wat er gesproken is (de zondag ertussen wordt ook wel de stille zondag genoemd). Een periode waarin twee verlangens naar boven komen. Ten eerste het verlangen om de kracht van de Heilige Geest te mogen ontvangen; ten

tweede het verlangen en roepen om Zijn wederkomst. Laten wij eens terug gaan en zien wat er gezegd en voorzeggd wordt over de Heilige Geest. Wij mogen Johannes de Doper horen zeggen nadat de Heer gedoopt is: 'Ik heb aanschouwd, dat de Geest nederdaalde als een duif uit de hemel, en Hij bleef op Hem' (Jh.1:32). Op dat moment werd een stem uit de hemel vernomen die sprak: 'Gij zijt mijn Zoon, de geliefde, in U heb Ik mijn welbehagen' (Lc.3:22).

Waar toe?

Wat is nu het nut van de Geest? De Geest is het, Die levend maakt. De Geest als Trooster, of zoals de Heer zegt: 'Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; Name-lijk den Geest der waarheid, Welken de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn' (Jh.14:16,17). En even verderop: 'de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.' 'Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel' (Jh.16:8). Er is het nut geboren te worden uit water en Geest; dit te ontvangen om zo het Koninkrijk Gods in te gaan. Ach de Heer heeft ook gesproken over het nut van Zijn heengaan: 'Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar

indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.' (Jh.16:7). Ziet u, de zelfstandigheid in het geloven. Niet meer leunen, als ik het zo mag uitdrukken, op de schouders van de Heer Zelf, zoals ze konden doen toen Hij nog vertoefde op de aarde, maar nu je overgeven en geleid gevoelen door Hem Die komen zou, de Trooster, de Heilige Geest. Hier zien we ook weer de Drievuldigheid van God, als de God van Liefde die niet laat varen de werken van Zijn handen. Er is de genade geschonken door de Zoon aan gans de mensheid, en we bemerken de leiding en besturing door de Geest van Waarheid; ja dat is en blijft Die God, Eén in alles. Zo mogen wij ook daarin zien dat God geen God is van ommekeer maar dat Hij Dezelfde blijft, Die komt in Zijne liefde en genade, in vermaningen, in troost, in toekomstige dingen/voorzeggingen. Na het inwonend ontvangen van de Heilige Geest zullen wij getuigen door Woord en Geest beide van Zijn liefde, genade en leiding en verkondigen we Zijn komst in heerlijkheid.

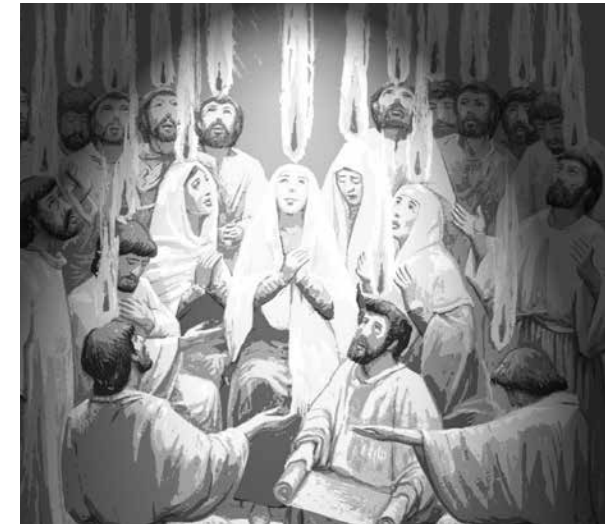
Vroege regen

Pinksteren is het oogstfeest, het verhoren van het eendrachtelijk gebed, het horen van een geluid als van een geweldige windvlaag, het zien van 'tongen als van vuur, die zich verdeelden,' die zich op ieder van hen zetten 'en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.'

Een feest voor niet alleen de Israëliet maar voor eenieder, want waar men ook vandaan kwam, men hoorde hen spreken in hun moedertaal. De vroege regen daalde neder om al het gezaaide vochtig te doen worden om te ontkiemen. Dit alles werd door enigen met ontzetting en met twijfel vernomen. Men wist niet wat men zag en hoorde, hetwelk tot uiting kwam door de uitgesproken woorden: 'Wat wil toch dit zeggen?' En door de satan aangedreven, verklaarden sommigen: 'Zij hebben te veel zoete wijn gehad!'

Niets nieuws

Ach de tijd keert weer!! Is het in deze onze tijd al niet net zo? Veel wat er in de Bijbel geschreven staat, wordt tegengesproken. Feiten worden weerlegd als iets dat voor vroeger was! Mensen horen niet meer naar de woorden door God gegeven in de wet en de profeten. Christus sprak: 'Waarom ook de wijsheid Gods zegt: Ik zal profeten en apostelen tot hen zenden, en van die zullen zij sommigen doden, en sommigen zullen zij uitjagen.' Het is voorzeggd! Zo verstond men niet wat geschreven stond in het boek Joël (2:28,29): 'Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten.' Zoals zij toen en wij het nu verstaan, is de uitstorting van Zijn Geest werkelijk de

vroege en late regen die het zaad wat toen en heden gezaaid werd en wordt, bevochtigen door Woord en Geest beide. Dan verstaan wij waarom Jezus op aarde gekomen is en begrijpen wij de onderwijzing. Dan gaat het zwaard door onze ziel en buigen wij nederig neer en pleiten op het al betaalde bloed dat gevloeid heeft op het kruis-hout van Golgotha en nemen de woorden 'Het is volbracht' met ons mee. Dan ook kunnen wij juichen bij het zien van het open graf: 'De Heer is waarlijk opgestaan.'

Maranatha

Verblijd zijn we te zien dat God aan de mens de Geest der Waarheid gegeven heeft. Deze Geest zal een ieder die Christus aanneemt in al de waarheid leiden, om zo te komen tot en te ontvangen de late regen die God ons, door zowel Woord en Geest, geeft in de onderwijzing door hen, die God geroepen heeft, naar Ef.4:11 en Hbr.5:4. De Geest werkt en komt door het

Woord der profetie tot Zijn volk in vermaning, vertroosting en openbaring van toekomstige dingen om het zaad dat gezaaid is tot volkomen ontwikkeling te doen komen zodat het geoogst kan worden. Allen die in Christus zijn, hoor en versta wat apostel Paulus ons schrijft tot een waarschuwing 'Dooft de Geest niet uit' (1Ts.5:19). Laten we Gods volk zijn, één in Hem om een getuigenvolk te zijn dat de blijde boodschap verkondigt. Laten we kinderen van God zijn, en hopen doordat we Zijn Heilige Geest inwonend hebben ontvangen, te mogen behoren

tot de Bruid van Zijn Zoon Jezus Christus, Die de mens oproept: Maakt u op, bekeert u, Jezus komt!

H. Blumink

Benjamin in nood

Bij dit nummer vindt u ook een kaart waarop u kunt aangeven of u per maand, per kwartaal of eenmalig een gift wilt geven aan 'Diaconaat Congo':

Ja, ik ondersteun Diaconaat Congo met _____ euro per maand/kwartaal/jaar/eenmalig (doorhalen wat niet van toepassing is)

Dit is een van de acties, zoals al aangekondigd in het vorige nummer van de Stem van de Laatste Bazuin, waar toen een redactioneel artikel over de voortdurende nood in Benjamin heeft gestaan.

Wij willen een ieder oproepen gehoor te geven aan de vraag uit Congo om hen nog meer te ondersteunen dan al (door u) gedaan werd, zodat men daar hun goede werk op allerlei gebied kan voortzetten en misschien nog wel wat uitbreiden.

Laten we niet vergeten hoe goed we het hier hebben en hoe gezegend we zijn met allerlei natuurlijke gaven die in dat Derde Wereldland ontbreken!

We hopen op een spectaculaire deelname.

Doven of Aanwakkeren

Wij worden door apostel Paulus gewaarschuwd in 1Ts.5 om werkzaam en nuchter te zijn en dit te blijven tot de dag van de wederkomst van onze Here Jezus Christus. Meerdere waarschuwingen worden ons in dit hoofdstuk voorgehouden, waarbij hij schrijft in vers 19 'Dooft de Geest niet uit.' Hier willen wij nu trachten wat dieper op in gaan, omdat dit voor ons zeer belangrijke woorden zijn.

Teksten

Nu staan er in de Bijbel, Gods Woord, veel teksten waaruit blijkt dat de Heilige Geest onmisbaar is voor hen, die God zoeken te dienen, en zich Zijn kinderen noemen. Het belang van die Geest komt in deze woorden naar voren bijvoorbeeld in 1Kor.12:3 'Dat niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door de Heilige Geest.' Of in Rm.8:9 'Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe.' Jh.3:5 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.' Uit al deze en dergelijke uitspraken die in de Bijbel zijn opgeschreven blijkt ons, dat de Heilige Geest zeker niet gemist kan worden tot onze verlossing en zaligheid, waaraan wij de ernstige en diepe zin van de betekenis willen verbinden van de waarschuwing van de apostel om de Geest niet uit te doven. Want wie de Geest tegenwerkt en zich aan Zijn licht onttrekt, begaat als het ware geestelijke zelfdoding.

Het werk van de Geest

Hoe groot is de kracht van de

Heilige Geest! Hij brengt machtige dingen tot stand, wonderen, die door geen andere macht in hemel of op aarde tot stand zijn te brengen. Wonderen, nodig om het grootste wonder, de verlossing en bekering van de zondige mens te bewerken. Want Hij scheidt en voedt het leven Gods binnen in ons, al kan niemand Hem in Zijn werkzaamheid doorgronden. Waar de Geest Gods is, daar wordt Hij echter steeds in Zijn heerlijke werken openbaar. Hij geeft zich te kennen aan de herten en maakt ons bekwaam en bereid tot getuigen. Hij schenkt volharding in de dienst aan God,... hoewel wij weten welke gevaren en moeilijkheden dreigen, waar men de wil van God tot het einde toe tracht te volbrengen. Wij mensen kunnen echter de kracht van de Heilige Geest in ons verzwakken en Zijn gezegende uitwerking belemmeren. Helaas moeten wij erkennen van onszelf, wie doet dit niet? Vandaar de vele waarschuwingen in de Bijbel om ons hart niet te verharden, de Geest niet te bedroeven of te smaden en uit te doven.

Uitdoven

Maar op welke manier, kunnen wij ons afvragen, wordt nu de Geest door ons uitgedoofd? In het Oude en Nieuwe Testament wordt de Geest Gods ons voorgesteld als een vuur. Op de Pinksterdag kwam de Heilige Geest dan ook in de gestalte van vurige tongen als van vuur op de discipelen neer. Met Zijn vuur verwarmt Hij de harten en maakt ze geschikt, vatbaar en vruchtbaar. Hij verlicht het verstand en beproeft de nieren en bovenal zuivert en reinigt Hij ons zoals het vuur zilver zuivert. Hij doet dit door te waarschuwen voor en in ons een weerzin op te verwekken van hetgeen zonde, wat verkeerd is. Maar ook doet Hij ons vertroosten en wekt Hij bij ons op het verlangen tot heiligheid. Steeds weer bewerkt Hij onze harten, om ze voor Jezus te winnen, tot Hem te brengen en door ons Jezus te doen aanschouwen en worden wij naar Zijn Goddelijk beeld vernieuwd van heerlijkheid tot heerlijkheid (2Kor.3:18). De Geest uitdoven wil nu zeggen, ons aan al deze invloeden en werkzaamheden van de Geest te onttrekken. Dit kan gebeuren door dingen die wij nalaten, maar ook door dingen die wij doen. Aan beide maken wij ons schuldig en verhinderen daardoor onze heiligmaking. Nu zullen wij niet elke toestand waardoor wij de Geest uitdoven benoemen, maar enkele willen wij aanhalen, waar alles eigenlijk aan samenhangt.

Woord als werktuig

Het voornaamste werktuig van de

Geest is het Woord. Maar velen kennen het Woord niet en willen het niet kennen; zij verwerpen het zonder enig onderzoek, zonder zich er ook maar even in te verdiepen. Hoeveel christenen zijn er helaas die maar weinig belangstelling hebben voor het Woord van God, het dagelijks gebruik, het lezen ervan nalaten en er weinig voor zorgen dat hun kinderen er in worden onderwezen. Hier tegenover staat: hoe velen zijn er ook, die wel het Woord kennen en het steeds in de mond hebben, overal wel een tekst voor klaar hebben, maar het zelf zeer weinig stellen tot regel van hun eigen denken en handelen. Overal nu waar zo aan de heerlijkheid van het Woord van God, de Bijbel, te kort wordt gedaan, daar wordt de Geest uitgedoofd. De Here Jezus leert ons in Zijn Woord om veel te bidden en daarin niet te vertragen. Wanneer nu het bidden wordt nagelaten, dan is dit ook de Geest uitdoven. Niet minder gebeurt dit ook door het voeden van onheilige gedachten, ons taalgebruik en het najagen van de zonde. Zolang we nog hoogmoed, hebzucht en haat in ons hart toelaten en onze naasten in hun afwezigheid aanvallen en hun bedoelingen bij anderen verdacht maken, dan doven wij de Geest voortdurend uit. Wij christenen maken ons nog zo vaak aan veel dingen schuldig die bij ons niet meer gevonden behoren te worden. Daarom zullen wij elkaar steeds de waarschuwingen, geschreven in Gods Woord, voorhouden. Lees bijvoorbeeld eens de opwekking tot een werkelijk

christelijke heiliging van ons leven in Kol. 3:1-17. Het is zo snel gelezen, zo makkelijk te verstaan,... maar wat hebben wij er een moeite mee om dit alles op te volgen.

Oude mens

Die oude mens, wat steekt hij nog vaak bij ons de kop op. Daarom, wij zullen ons zelf steeds moeten onderzoeken. Hoe zijn onze gedachten, onze woorden en onze werken? We dienen steeds meer te streven in het gebed om reiniging en heiliging van het leven. 'Dooft de Geest niet uit.' Want hoe zou de Heilige Geest ons in herinnering kunnen brengen wat verkeerd en zonde is, als wij geen besef meer hebben van hetgeen verkeerd en zonde is. Hoe kan de Geest in ons werken als wij ons steeds laten beïnvloeden door de geest van deze tijd, waar alle normen zijn vervaagd en alles wordt goedgepraat. Waar zonde een woord is dat niet meer in gebruik is (wat horen en zien we om ons heen?). Veel nieuwe dingen ontstaan in onze tijd en het is vaak moeilijk om te beslis-

sen of men het oude kan loslaten en het nieuwe erkennen. De mens geeft zich makkelijker over aan dingen die de oude mens goed in de oren klinken dan de vernieuwde mens zou doen.

Streven

Toch, ondanks dat het leven in deze wereld voor de kinderen Gods steeds moeilijker en zwaarder wordt, zo zal de gelovige zich bewust moeten zijn, dat al bevindt hij zich in deze wereld, hij niet van deze wereld is. Daarom zullen wij niet lichtvaardig denken over hetgeen wij iedere zondag meebidden bij de zonden- en schuldbelijdenis om door de kracht van de Heilige Geest rein en heilig te leven, tot eer en verheerlijking van de Naam des Heren. Nee, wij zullen steeds de diepe betekenis daarvan verstaan en met heel ons wezen trachten in de kracht van de Geest daaraan te voldoen. Al ons trachten zal zijn, alle werken van de duisternis te ontwijken (Ef.5:8). Dan wordt ook de vrucht van de Geest in ons openbaar,

**In het begin was het Woord. Het Woord was bij God en het Woord was God.
Johannes 1:1**

als al ons streven is, in alle goedheid, gerechtigheid en waarheid te wandelen (Ef.5:9). In Gl.5:22 staat wat die vrucht allemaal inhoudt. Zij komt tot openbaring in een volk dat zo tracht in reinheid en heiligheid te leven. Dan wordt de Geest niet gedooft, maar in ons aangewakkerd en worden wij vervuld met de kracht van de Heilige Geest. Dan kunnen wij burgers zijn van een rijk in de hemelen van waaruit wij ook de Here Jezus als Verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt,

naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen (Fil.3:20-21). De spoedige wederkomst van onze Here Jezus Christus is toch onze hoop en verwachting! Om te kunnen bestaan voor Hem aan die dag, wil Hij ons door Zijn Geest voor- en toebereiden. Laten wij ons daarom gevangen geven onder Zijn heilig en dierbaar Woord, opdat we steeds daaruit putten wat tot ons heil strekt. Heel ons zijn richten naar reinheid en heiligheid des levens. 'Dooft de Geest niet uit!'

J. van den Akker

advertentie

Kom Here Jezus kom, kom haastelijk!

Is dat niet het verlangen van ons allemaal? Ja toch?

Door Uitgeverij De Kandelaar is een nieuw boekje uitgegeven onder de titel: "De Wederkomst".

Het boekje – in heldere eenvoudige taal geschreven – wordt een ontdekkingsreis genoemd omdat het op basis van de Bijbel stap voor stap uitlegt wat de wederkomst inhoudt en welke aspecten daarbij een rol spelen. Het lezen respectievelijk bestuderen ervan zal zeker meer inzicht geven in de Schrift en het persoonlijk geloof versterken. Het is daarom een aanrader voor ons allemaal! U wordt dan ook van harte aangemoedigd dit boekje aan te schaffen. De prijs is laag gehouden.

'De Wederkomst' is ook zeer geschikt om cadeau te doen aan anderen in de christenheid. Het is verkrijgbaar in de christelijke boekhandel.

€ 15,-

Uitgeverij
de Kandelaar
www.uitgeverijdekandelaar.nl

**Ten geleide
redactioneel commentaar
op actuele ontwikkelingen
in kerk en wereld**

In maar niet van de wereld

'De dochter van Sion is overgebleven als een hutje in den wijngaard, als een nachthutje in de komkommerhof, als een belegerde stad' (Js.1:8 SV). Naar deze tekst verwees een zuster in een van de groepen tijdens de ontmoetingsdag op 25 mei in Utrecht, toen ze het had over het werk van de Heer in deze tijd. Ze wilde ermee zeggen dat dit werk onaanzienlijk is in de wereld. Dat is toch niet verrassend. Christus groeide op in Nazaret en kon uit dat stadje iets goeds komen? Paulus schrijft de Korintiërs dat 'wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, God uitverkoren heeft, dat, wat niets is, om aan hetgeen wel iets is, zijn kracht te ontnemen' (1Kor.1:28). Hij geeft ook meteen het antwoord op de vraag waarom God zoiets doet: 'opdat geen vlees zou roemen voor God.' We zien dat bij het begin van het apostolisch werk de eerste profetie kwam in een R.K.-kerk in het Duitse plaatsje Karlshuld (1828), midden in een moerassig gebied dat ontgonnen werd en waar arme handwerkers met hun gezinnen de bevolking vormden. Dat Donaumoeras werd wel een 'kweekplaats van bedelaars en dieven' genoemd. En daar begon de Heer het werk van de late regen! Wat zou het ons ver-

De Duitse pastoor J.E.G. Lutz uit Karlshuld.

wonderen? Die onveranderlijke Heer kon van Zichzelf doen profeteren door Jesaja: 'De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis' (Js.61:1). Zou het anders zijn in onze dagen? Moeten ook wij niet ootmoedigen, gebrokenen en gebondenen Gods heil verkondigen?

Voorbeeld

Die vraag wordt des te meer actueel nu we bemerken hoe snel het christendom naar de rand van de samenleving gedwongen wordt. Dat wordt mede beïnvloed door het feit dat de laatste tientallen

jaren de islam een snel groeiende godsdienst is in Europa met allerlei gevolgen voor de oorspronkelijke bevolking. In de armere wijken van binnensteden zijn de oorspronkelijke bewoners grotendeels verdwenen, zodat in mei zelfs in Trouw een verhaal verscheen over het feit dat in de Haagse Schilderswijk gedeelten worden overheerst door mensen die de waarden en normen van moslims anderen voor ogen houden. De sharia (islamitische wet) zou daar moeten worden gehouden i.p.v. de Nederlandse. Bij nader inzien bleek het niet zo'n vaart te lopen, maar er kwam meteen discussie op gang. Niet alleen voor moslims, maar ook voor orthodoxe christenen moest gelden: 'Wijs hen op de vrijheid die ze hebben hun geloof te beleven, en wijs hen erop dat hun waarheid niet ieders waarheid is. En leer hen op zijn minst anderen niet na te roepen of uit te schelden, maar te respecteren, zoals ook zij gerespecteerd wensen te worden.' Met deze vrijwel christelijke uitspraak kunnen we het helemaal eens zijn. Leert de Heer niet: 'Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus: want dit is de wet en de profeten' (Mt.7:12)? Gods liefde gaat uit tot alle mensen en wij dienen daarom ook een voorbeeld te zijn: lichtend licht en zoutend zout, een brief van Christus voor de mensen om ons heen.

Bekleed met zakken

De gruwelen die door religieuze fanatici worden gepleegd, komen terug op het hoofd van eigenlijk

alle gelovigen. Hoe langer hoe meer kan men lezen over de wens van hoe langer hoe meer mensen de godsdienst uit het leven van de mens te verbannen, omdat religie de bron zou zijn van alle kwaad. Dat wordt niet alleen in de hand gewerkt door terroristische aanslagen van moslimfanatici; meteen wordt gewezen op wat christenen in de loop der eeuwen hebben aangericht. Men wijst op Noord-Ierland waar roomsen en protestanten elkaar lange tijd bevochten, op de kruistochten toen Europeanen de 'Turken te lijf gingen' en op allerlei plekken in de wereld waar verschillend gelovigen in zware conflicten verzeild zijn geraakt. Eén van de redenen waarom de twee getuigen 'met zakken bekleed' profeteren, is zoals ap. Schwartz in het Boek voor onze Tijd schrijft: 'Hun bekleding met zakken of boetgewaden (Js.3:24; Jr.4:8; Joë.1:8; Jon.3:5; Mt.11:21) duidt aan dat zij in de tijd van de antichristelijke staatsregeling zullen optreden als boetgezanten van God, om de afgevallen christenheid op te wekken tot rouw en boete over de diepe val van de Kerk en het verlaten van Gods instellingen. Ook zichzelf treuren mee daarover en bekennen met en voor haar de zonden van de Kerk en van het volk, zoals Dn.9:3-19; Ezr.9:5-15 en Nh.1:4-11 de belijdenis voor God afleggen: 'wij hebben gezondigd.' We gaan niet anderen of andersgelovigen beschuldigen. Als men met de beschuldigende vinger naar iemand wijst, wijzen er tenslotte drie andere vingers naar onszelf,

zoals iemand wel eens heeft opgemerkt. Ook hierin gaf de Heer het voorbeeld toen hij de beschuldigers van de overspelige vrouw voorhiel: 'Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen naar haar' (Jh.8:7). Worden wij aangesproken op ons geloof dan geldt ook wat Petrus schreef: 'heilig de Christus in uw harten als Here, altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is, doch met zachtmoedigheid en vreze, en met een goed geweten, opdat bij al het kwaad, dat men van u spreekt, zij die uw goede wandel in Christus smaden, beschaamd gemaakt worden' (1Pt.3:15,16).

Oordeel

Laten we niet vergeten dat we in Gods Woord vele hoofdstukken hebben, geschreven aan gelovigen die woonden te midden van een maatschappij die langzamerhand wel heel erg op de onze begint te lijken, zodat de apostel Paulus de Filippenzen kon schrijven: 'Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld, het woord des levens vasthoudende' (Flp.2:14-16a). De eerste christenen moesten zelfs op de eerste dag van de nieuwe week gewoon werken en hadden niet de luxe van een gezamenlijke vrije dag die men aan de Heer kon wijden. Wij kijken nu misschien met verbazing naar de drommen mensen die op

de zondag inkopen gaan doen. Dat komt omdat we het anders gewend waren. Ja, we kunnen treuren over de afval van het christelijke geloof en we weten dat die droefheid ook in de hemel wordt gevonden: 'Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en steent wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels, en gij hebt niet gewild' (Lc.13:34)! Deze uitspraak van de Heer geldt niet alleen het natuurlijke Jeruzalem dat in de dagen van Zijn omwandeling op aarde bestond, maar ook de geestelijke Godsstad, die verlaten wordt door zovelen. Men wordt aangetrokken door het bling, bling van de wereld om ons heen, die instant bevrediging geeft en niet vraagt om zelfverloochening. Wat men wil, kan men makkelijk krijgen en de christelijke leer die vraagt om Christus met een zelf opgenomen kruis na te volgen, wordt als een opgave gezien die lastig uit te voeren is. Men raakt het zicht kwijt op een eeuwig leven in heerlijkheid, omdat vrijwel alle belangrijke media het christendom hebben afgeschreven. We bemerken dat een laatste oordeel weinig zeggingskracht meer heeft, omdat men meer oog heeft voor 'het leven voor de dood' en men graag wil geloven dat het dan ook meteen voor altijd afgelopen is en men geen verantwoording hoeft af te leggen voor de keuzes die men in het leven gemaakt heeft. God heeft voor velen afgedaan en willens en wetens sluit men de ogen voor Gods schepping: 'Want hetgeen

van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben.'

Lichtpuntje

Terug naar de ontmoetingsdag van afgelopen mei. Wat een oase in die levenswoestijn, waar we met christenen van verschillende denominaties gesprekken mochten voeren en samen zingen en bidden! Dat is ook een geschenk van God dat we zo kennis mogen maken met sommigen van de 7000 die de knieën niet voor Babel gebogen hebben. We weten dat in moeilijke tijden God altijd een lichtpuntje geeft. Als we die maar willen zien!

Eén van de vragen was hoe men zich voorbereidt op de komst van de Heer. In de samenvatting die 's middags gegeven werd, kwamen 9 punten naar voren:

1. Ons verlangen uitspreken in het gebed
2. De normale christelijke dingen
3. Relatie opbouwen met de Bruidgom
4. Zegeningen tellen

5. Teerkost verzamelen
6. Geboden bewaren
7. Liefde: deze opdracht uitvoeren
8. Afzonderen van de wereld
9. Verkondigen, dat de Heer komt.

De dagvoorzitter, br. J.R. Misset die deze punten besprak, gaf aan dat de antwoorden ook weer diverse vragen opriepen, zoals hoe je ze moest uitvoeren of zelfs wat ze voor een ieder zouden kunnen betekenen. Punt 7 was 'de opdracht liefde uitvoeren'. Liefde is geen gave; het is een gebod van de Heer: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf' (Lc.10:27, zie ook Dt.6:5 en Lv.19:18 waar in het O.T. de onveranderlijke God reeds hetzelfde op deed tekenen). Het is ook datgene wat de christen van de heiden zou moeten onderscheiden, zeker in een Gode vijandige of onverschillige wereld. Zoals de apostel Petrus mocht schrijven: 'Geliefden, ik vermaan u als bijwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen uw ziel; en dat gij een goede wandel leidt onder de heidenen, opdat zij, nader toezieende op datgene, waarin zij u als boosdoeners belasteren, op grond van uw goede werken God mogen verheerlijken ten dage der bezoeking' (1Pt.2:11,12). We weten dat we uit onszelf niets vermogen. We hebben de kracht nodig die de Heilige Geest ons schenken wil. Laten we op God vertrouwen en genieten van Zijn werk!

redactie

Woord: hoornaar

(Jz.24:12).

Jozua 24 is het laatste hoofdstuk van het gelijknamige Bijbelboek. We lezen hier hoe de oude leider van het Joodse volk de belangrijkste personen van de stammen bijeenroept te Sichem, een plaats waar geschiedenis geschreven was, want Abraham bouwde er zijn eerste altaar (Gn.12:6,7) en Jakob kocht er zijn eerste land (Gn.33:18,19). Ook begroef Jakob er alle 'vreemde goden' van zijn reisgenoten toen hij terugkwam in het beloofde land. Datzelfde beloofde land is nu honderden jaren later opnieuw verworven na een lange strijd en Jozua 'ontbood de oudsten van Israel, zijn oversten, zijn rechters en zijn opzieners, en zij stelden zich voor het aangezicht Gods.'

Nieuw verbond

'Zo zegt de HERE, de God van Israël,' begint Jozua en de voorlieden van het volk krijgen een geschiedenisles over de leiding van de Heer met Zijn volk, vanaf Abraham tot en met henzelf. Op dezelfde plaats waar Jakob de vreemde goden van zijn metgezellen begroef, roept de Heer hen op: 'Welnu, vreest dan de HERE en dient Hem oprecht en getrouw; doet weg de goden die uw vaders gediend hebben aan de overzijde der Rivier en in Egypte, en dient de HERE.' De vertegenwoordigers van het volk kiezen de Heer te volgen: 'De HERE dreef alle vol-

ken en de Amorieten, de bewoners van dit land, voor ons uit. Ook wij zullen de HERE dienen, want Hij is onze God.' Weer kiest men voor de God van Abraham, Izaäk en Jakob en we lezen hoe Jozua dit vast maakt: 'Te dien dage sloot Jozua een verbond met het volk en stelde inzetting en recht voor hen vast te Sichem. Jozua schreef deze dingen in het wetboek Gods, en hij nam een grote steen en richtte die aldaar op, onder de terebint, op de heilige plaats des HEREN.'

Gods werk

Het is misschien een lange inleiding om te komen tot het woord dat we wilden bespreken, de hoornaar (de Statenvertaling heeft hoerzel). In de geschiedenisles over de leiding van God komen we deze wespesoort tegen als bewijs dat het niet Israëls werk geweest is, dat het land in hun bezit kwam. Het was het werk van de Heer! We lezen namelijk in de verzen 12 en 13: 'Toen zond Ik hoornaars voor u heen, en deze dreven hen voor u uit, zoals de twee koningen der Amorieten; waarlijk niet door uw zwaard, noch door uw boog. Zo gaf Ik u een land waarvoor gij niet gezwoegd hebt, en steden die gij niet gebouwd hebt, en waarin gij toch woont; en gij eet van wijngaarden en olijfbomen die gij niet geplant hebt.' Israël hoefde zich niet op de borst te kloppen vanwege de verovering van Kanaän.

Het was de Here Zelf Die de overwinningen gaf en zelfs nietige dieren beschikte om wapens te worden in Zijn hand tegen de volken van het land, die dusdanig de geboden van de Heer hadden overtreden dat de zonden tot aan de hemel waren gestegen (zie Gn.15:16) en de rechtvaardigheid Gods niets anders kon dan het oordeel te laten voltrekken door Zijn eigen volk, nazaten van de oudvaders Abraham, Izaäk en Jakob.

Een plaag

Dat de Heer hoornaars zou inzetten, had Hij al aangekondigd. We lezen in Ex.23:27,28: 'De schrik voor Mij zal Ik voor u uit zenden; Ik zal in verwarring brengen elk volk, waarmee gij in aanraking komt, en Ik zal al uw vijanden voor u doen vluchten. Ook zal Ik hoornaars voor u uit zenden, opdat zij de Chiwwiet, de Kanaäniet en de Hethiet voor u uit verdrijven.' Dat waren de volken van Kanaän. Het zou niet in een keer gebeuren, zo vervolgt de tekst: 'Ik zal hen niet in een jaar voor u uit verdrijven, opdat het land geen woestijn worde en het wild gedierte u niet te veel worde.' Het zou een langdurige plaag zijn. M. Henry schrijft: 'Ofschoon zij zo hardnekkig waren, dat zij zich aan Israël niet wilden onderwerpen, hun land niet aan hen wilden overlaten en zelf elders heengaan, hetgeen zij hadden kunnen doen, waren zij toch zó ontmoedigd, dat zij niet tegen hen bestand waren. Dit voltooide hun verderf; de duivel had zo grote macht in hen, dat zij wilden weer-

staan, maar God had zo grote macht over hen, dat zij het niet konden.' De Heer gebruikte hiervoor insecten, kleine nietige wezens, die met hun angels de mens wel pijn konden doen en het verblijf op bepaalde plaatsen onaangenaam maakten. We hebben het eerder in de Bijbel gelezen: ook bij sommige van de tien plagen in Egypte gebruikte de Heer nietige dieren: kikvorsen, muggen, steekvliegen en sprinkhanen. We zien hier weer een voorbeeld van wat apostel Paulus aan de Korintiërs schrijft: 'Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen' (1Kor.1:27).

Houd moed

Er is nog een Bijbelplaats waar we de hoornaar vinden. In Dt.7 vertelt Mozes de Israëlieten dat zij zich niet moeten inlaten met de volken van het land waarnaar ze gezonden worden. Hij roept in een rede het volk daarentegen op zich te houden aan de geboden en inzettingen van de Heer en niet beangst te zijn voor wat gebeuren kan: 'Houd steeds in gedachten, wat de HERE, uw God, aan Farao en geheel Egypte gedaan heeft, de grote beproevingen, die uw ogen gezien hebben, de tekenen en wonderen, de sterke hand en de uitgestrekte arm, waarmee de HERE, uw God, u uitgeleid heeft; zo zal de HERE, uw God, doen aan alle volken, voor welke gij bevreesd zijt.' Mozes vervolgt: 'Bovendien zal de HERE, uw God,

hoornaars op hen afzenden, tot dat wie overgebleven waren en zich voor u verborgen hadden, zijn omgekomen.' In Gods verbond hoeft men niet bevreesd te zijn, want als men zich zou houden aan Gods geboden, dan zou het volk allerwegen gezegend worden. Alles is in Gods hand en in menselijke ogen lijken dingen wel groot, maar als God al door geringe wezens kan werken, hoeft men niet bang te zijn voor wat dan ook. God is toch groter en machtiger. Hij is te vertrouwen, Zijn Woord is waarheid.

God beschikt

Natuurlijk geldt voor ons precies hetzelfde. Wij krijgen dezelfde opdrachten als de Israëlieten, namelijk om ons te houden aan de geboden Gods, aan Zijn Woord. Ook wij moeten ons niet aanpassen aan wat de wereld vraagt,

zoals Rm.12:1,2 leert: 'Ik vermaan u dan, broeders, (...) dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke erediens. En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.' Waar wij oprecht pogen de liefde Gods te verspreiden, door woord en daad, zal de Heer zegenen, behouden en bewaren, ook al lijken alle machten van de wereld tegen te werken. God beschikt soms iets kleins of miniems om ons te helpen. Het is niet de kleinheid of het onvermogen van de mens welke bepaalt hoe het eindresultaat zal zijn. Het is de grootheid van de Heer die alles werkt door Zijn Heilige Geest. Zch.4:10 vraagt: 'Want wie verwacht de dag der kleine dingen?' Meteen wordt in dit tekstgedeelte gewezen op de 'zeven ogen des Heren, die de ganse aarde doorlopen'. Het zijn Gods gaven die Hij Zijn kerk gegeven heeft, opdat we zullen strijden en overwinnen door Zijn kracht. Zoals de hoornaars ervoor zorgden dat de volken van Kanaän zich niet meer op hun gemak voelden, zo zal de HERE der heerscharen ervoor zorgen dat alle aardsgezindheid zal worden tenietgedaan. We zien uit naar het beloofde land, waar vrede zal heersen, vreugde en blijdschap om de eeuwige Koning, de Yeshua van de eindtijd, onze Heer en Bruidgom. Laat Hij komen!

A.W. Berkhof

Bekeer u, want Jezus komt (1)

Bekering; betekenis in het Oude Testament

In het Oude Testament is Samuël de eerste die oproept tot bekering. De situatie (beschreven in de hoofdstukken 1Sm.4-6) is als volgt: de ark is in handen gekomen van de Filistijnen maar wordt weer teruggezonden wegens de onheilen die in de Filistijnse steden ontstaan. De omstandigheden onder Gods volk worden eerder slechter dan beter. De Israëlieten worden nog steeds onderdrukt door de Filistijnen. In deze benarde omstandigheden zoekt Gods volk zijn toevlucht tot de Heer.

We lezen in 1Sm.7:1-6 (SV): 'Toen kwamen de mannen van Kirjath-Jeárim, en haalden de ark des HEEREN op, en zij brachten ze in het huis van Abinadab, op den heuvel; en zij heiligden zijn zoon Eleazar, dat hij de ark des HEEREN bewaarde. En het geschiedde, van dien dag af, dat de ark des Heeren te Kirjath-Jeárim bleef, en de dagen werden twintig jaren; en het ganse huis van Israël klaagde den HEERE achterna. Toen sprak Samuël tot het ganse huis van Israël, zeggende: indien gijlieden u met uw ganse hart tot den HEERE bekeert, zo doet de vreemde goden uit het midden van u weg, ook de Astharoths; en richt uw hart tot den HEERE, en dient Hem alleen, zo zal Hij u uit de hand der Filistijnen rukken.

De kinderen Israël nu deden de Baäls en de Astharoths weg, en zij dienden den HEERE alleen. Verder zeide Samuël: vergadert het ganse Israël naar Mizpa, en ik zal den HEERE voor u bidden. En zij werden vergaderd te Mizpa, en zij schepten water, en goten het uit voor het aangezicht des HEEREN; en zij vastten te dien dage, en zeiden aldaar: wij hebben tegen den HEERE gezondigd. Alzo richtte (onderwees) Samuël de kinderen Israëls te Mizpa.'

Gods volk zoekt in deze verdrukking uitkomst bij de Heer: het ganse huis van Israël achtervolgde de Heer met hun klacht.

Het is vooral Samuël, bij wie deze klachten terecht komen. Wanneer dan de nood en het klagen hoog geklommen zijn, lezen wij: 'Toen sprak Samuël tot het ganse huis van Israël, zeggende: indien gijlieden u met uw ganse hart tot den HEERE bekeert, zo doet de vreemde goden uit het midden van u weg, ook de Astharoths; en richt uw hart tot den HEERE, en dient Hem alleen, zo zal Hij u uit de hand der Filistijnen rukken.' De oproep van Samuël vindt gehoor; Israël zuivert zich van de afgoden en begint God alléén te dienen: De kinderen Israëls nu deden de Baäls en de Astharoths weg, en zij dienden den HEERE alleen.

Diverse elementen

Dit Schriftgedeelte laat ons de wezenlijke elementen van de bekering zien:

1. Tot bekering wordt opgeroepen tijdens een noodtoestand die veroorzaakt is door zonde tegen God. Deze noodtoestand kan, hier, verstaan worden als een uiting van Gods toorn.
2. Bekering heeft twee kanten: breken met de zonde en terugkeer naar God en Zijn dienst. Het een is niet mogelijk zonder het ander. Het eerste doen om het tweede; wie het tweede doet, moet het eerste doen. Het Hebreeuwse woord bekering heeft twee betekenissen: zich ergens van af wenden en zich ergens naar toe wenden.
3. De bekering is werkelijk bestaand (concreet). In 1Sm.7:4 gaat het om een daadwerkelijke zichtbare daad: de verwijdering van de Baäls en Astaroths. De plek waar het heidense beeld of altaar stond, is nu leeg, in plaats van de heidense leefwijze komt het in

gehoorzaamheid onderhouden van de geboden van de Heer.

4. Het gaat in de bekering echter om meer dan het zichtbare, het uiterlijke. Samuël, de Schrift, vraagt bekering met het hele hart. Zonder de onzichtbare, innerlijke terugkeer tot de Heer verliezen alle uiterlijkheden hun waarde.

5. Bekering is een terugkeer uit een verkeerd leven tot het door God geopenbaarde goede leven met Hem en onder Hem een toewijding van het gehele leven aan God.

6. Bekering is een zaak die direct, meteen, moet plaatsvinden, als individu, dus persoonlijk, en als gehele volk. Bekering leidt tot een andere leefwijze; zich keren tot een nieuw leven in gehoorzaamheid.

7. Samuël verbindt met de bekering de belofte van Gods genade 'zo zal Hij u uit de hand der Filistijnen rukken.' Dit is echter niet vanzelfsprekend. De genade van de Heer is niet iets wat men zou kunnen afdwingen: We lezen in Am.5:14,15: 'Zoekt het goede en niet het kwade, opdat gij leeft en aldus de HERE, de God der heerscharen, met u zij, gelijk gij zegt. Haat het kwade en hebt het goede lief, en houdt het recht hoog in de poort; *misschien* zal de HERE, de God der heerscharen, Jozefs rest genadig zijn.'

Het ontvangen van genade is niet het eerste motief van de prediking tot bekering. De waarachtige reden tot bekering ligt in het besef dat men tegen God gezondigd heeft en dat men daarmee niet mag voortgaan. Bekering is in Israël steeds terugkeer tot Hem, bij Wie men eerst was en van Wie men zich afwendde.

8. Wie tot bekering oproept, is met zijn persoon geheel in de gebeurtenis van de anderen betrokken. Hij behoort bij hen, is één van hen, maakt en leeft hun bekering mee, geeft er leiding aan. Ook Samuël doet in alles mee en gaat hen voor in het uitspreken van de schuldbelijdenis en het uitgieten van het water. Hij is volkomen solidair met zijn volk en deelt in de gevolgen van de zonde. Samuël stelt zich op als middelaar tussen God en het volk en bidt voor hen. Vooral in dit gebed is hij één met hen en één van hen (1Sm.7:5,6): 'Verder zeide Samuël: vergadert het ganse Israël naar Mizpa, en ik zal den HEERE voor u bidden. En zij werden vergaderd te Mizpa, en zij schepten water, en goten het uit voor het aangezicht des HEEREN; en zij vastten te dien dage, en zeiden aldaar: wij hebben tegen den HEERE gezondigd. Alzo richtte Samuël de kinderen Israëls te Mizpa.'

9. 1Sm.7:6: water wordt uitgieten; er wordt gevast; er wordt zondebelijdenis gedaan. In dit Schriftgedeelte zien wij bij de bekering ook een dag van boete, geheel gericht op het verkrijgen van genade. Deze dag van boete gaat niet aan de bekering vooraf, maar komt er uit voort als erkenning dat men geen recht heeft op Gods genade, met daarmee onlosmakelijk verbonden de belijdenis, dat men niet kan leven als Hij geen genade schenkt. Ook hier geldt weer dat in deze zaken, als zodanig, geen enkele waarde ligt, als het niet met het schenken van het gehele hart gepaard gaat (uit-

gieten van water - In Kl.2:19 vinden we het beeld van een persoon die zich in smart en ellende uitstort voor de Heer).

De latere profeten onder het Oude Testament stellen de eis tot bekering tevens met het oog op de nabij gekomen heilstijd van het koninkrijk Gods. Gods heilsbeloften gaan in vervulling! Een nieuwe tijd van heil breekt aan waarin de Heer Zélf de bekering zal schenken. Jr.31:31-34 luidt: 'Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vadersen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israel sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken..' Meer voorbeelden lezen we in: Kl.5:21; Hs.14; Ez.11:19;36:25; Zc.13:1. (wordt vervolgd)

J.L.M. Straetemans

Overstappen in Patara

(Hd.21:1,2)

Paulus met zijn metgezellen was aan het einde van zijn derde zendingsreis gekomen. Hij had de oudsten (priesters) van Efeze de laatste instructies gegeven in de havenstad Milete waar hij hen ontboden had. In het eerste vers van Hd.21 lezen we dan dat Paulus zich van hen moest losscheuren om sloop te gaan. Hij had hen verteld dat ze hem niet meer zouden zien en hen gewaarschuwd voor de moeilijke tijden die op komst waren: 'na mijn heengaan zullen grimmige wolven bij u binnenkomen die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken' (Hd.20:29,30). Bovendien had de apostel drie jaar in hun midden verkeer, zodat er een goede band was ontstaan. Toch moest Paulus verder, op weg naar Jeruzalem waar hem banden en verdrukkingen te wachten stonden, zoals de Geest hem had geopenbaard. Allemaal omstandigheden die duidelijk maken dat het woord losscheuren werkelijk van toepassing was. Men moest als het ware geweld gebruiken om afscheid van elkaar te kunnen nemen. Het is een mooi voorbeeld van de broederlijke liefde die ontstaat tussen hen die de Here willen dienen.

Beeldspraak

'Het geschiedde, toen wij in zee gestoken waren, (...) dat wij recht

op Kos aankoersten en de dag daarna op Rodos en vandaar op Patara.' Het zijn van die namen die ons tegenwoordig niet onbekend zijn, alleen al vanwege de vakanties die we er kunnen doorbrengen. Hier zijn de eilanden het toneel van een tocht die afgelegd moest worden om uiteindelijk weer in Jeruzalem te kunnen komen. We hebben echter al vaker geconstateerd dat we niet alleen te maken hebben met een reisverslag, maar dat die aanduidingen van plaatsen ons ook wel eens wat te zeggen hebben. Het is namelijk een Bijbels reisverslag, geïnspireerd door de Geest Gods. We zouden in zekere zin kunnen spreken van een metafoor, beeldspraak voor de reis die we moeten maken om het hemelse Jeruzalem te bereiken. De betekenis van de naam Kos is 'openbare gevangenis'. Precies wat deze aarde is voor onbekeerden. Js.61:1

Overblijfselen van het oude Patara.

voorzegt wat Christus zou doen en Wie Hij zou zijn: 'De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis' (zie ook Js.42:7). Deze wereld ligt in zonde en alleen door het geloof in het werk van de Heer verkrijgt men vrijlating, het zicht op eeuwig leven in opperste vreugde. Neemt men dit aan dan krijgt men de vrijheid. Jakobus, de broeder van de Heer, schrijft: 'Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen' (Jk.1:25).

Naar Rhodos

Men vaart van Kos, als men de Heer aangenomen heeft, naar Rhodos, een naam die 'roosachtig' betekent. In het oosten is de roos het teken van de liefde, leert de verklaring van het Hooglied (Hgl.2:1) door ap. Schwartz: 'Het zaad is goudgeel, beeld van de zich voortplantende hemelse waarheid; want

zij moet woekeren en zich voortplanten in deze roos van Saron, zij het ook dat ze onder de doornen vertoeft.' Ook verklaart de apostel: 'Wetende geroepen te zijn door de geestelijke Salomo, te zijn als Zijn uitverkoren bloem, Zijn lievelingsbloem, is deze ondervinding om als roos door de onmeedogende voet van het weidend vee vertreden te worden, te meer grievend en pijnlijk. Hoe hoog haar begenadiging ook is, is dit voor haar toch een diepe vernedering. Zij, de uitverkoren bloem, als een roos onder de doornen. Zij, de enige onder de dochteren, de uitverkorene, om te zijn de bruid van de geestelijke Salomo. Dat geeft haar de kracht het lijden dragen, dat geeft haar te midden van haar lijden vrolijkheid en blijdschap.' De roos duidt niet alleen de liefde aan die bestaat tussen bruid en aanstaande Bruidgom, maar zegt ook iets over de gemoedsgesteldheid van de herboren mens: zijn opdracht is liefde geven. Aan God, door Diens geboden te bewaren en aan de naaste, zijn medezondaar die vaak hulp nodig heeft en aan wie vergeving gegeven dient te worden, zoals de christen zelf vergeving ontvangen heeft.

Overstappen in Patara

Men verlaat het kleine schip in de havenstad Patara lezen we in Hd.21:2: 'en nadat wij een schip gevonden hadden, dat naar Fenicië zou oversteken, gingen wij aan boord en voeren af.' Om de Middellandse Zee over te steken, had men een zeewaardig schip nodig. Men heeft dus niet veel tijd in de havenstad doorgebracht en over verkondiging lezen we niets. Men vond een schip dat richting Fenicië ging. Patara was een belangrijke haven, waar onder meer een granarium gevestigd was, een graanschuur die door de Romeinen gebruikt werd om hun legioenen van koren te voorzien. Dat koren kwam uit Egypte. Zo was Patara een knooppunt van handel voor schepen uit oost en west. De christen moet om zijn bestemming van hemelburger te bereiken soms een keuze maken om het oude en bekende aardse los te laten. We moeten zeewaardig blijven, opdat we niet vergaan en blijven kiezen voor het hemelse brood. Zoals de Romeinen het graan verzamelden, moeten wij teerkost bijeen vergaderen, voorraad van geestelijke spijzen om in moeilijke omstandigheden het geestelijk leven te behouden.

Op de kruispunten van ons leven dienen we de juiste keuzes te maken. We weten uit de algemene en onze eigen kerkgeschiedenis, dat er heel wat momenten geweest zijn waar vaste keuzes gevraagd werden, waarbij de aardse omstandigheden misschien wel van invloed waren, maar niet bepalend mochten zijn. Velen hebben

in de loop van de tijd hun plaatsen of kerken verlaten omdat men niet meekon met ketterijen. Dat is alles waarschuwing voor ons het juiste schip te kiezen.

Patara betekent 'verspreidend'. Dat zegt ook iets over hoe we het evangelie moeten verkondigen over het rond der aarde (Mt.28:19). Stilstand is achteruitgang. We moeten verder opdat nog zoveel mogelijk mensen de kans krijgen Jezus te leren kennen en aan te nemen.

Oversteken

We steken over naar Fenicië. De naam betekent 'land van palmbomen'. 'De palm is een beschutting tegen stralen van de zon,' leert Schwartz' verklaring van het Hooglied, 'en is het teken en zinnebeeld van de overwinning. De boom wordt door de storm niet afgebroken, hij buigt zich diep neder, maar verheft zich na de storm weer ongedeerd omhoog. Hij wordt in de Schrift gebezigd als het beeld van de rechtvaardigen (Ps.92:13). De geestelijke Salomo is dé palmboom, dé rechtvaardige; ieder blad d.i. alles wat van Hem uitgaat is een reddende daad, nodig tot onze volmaking.' We zijn allemaal op weg naar de overwinning en de vereniging met Christus Jezus. 'Kom Here Jezus,' is ons dagelijks gebed. Laten we elkaar toebidden voortdurend de juiste keuzes te maken en ons te scherpen in de waarheid van Gods Woord, te volharden in de lijdzaamheid en elke keer de opdracht om lief te hebben in de kracht van de Geest uit te voeren. Op weg naar het land van palmbomen!

A.W. Berkhof

de kapel van de gemeente Groningen

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres: H.F. Rijnders, Hogerbeetsstraat 32, 2242 TR Wassenaar